

In de psychiatrische kliniek

Anekdoten uit de GGz

Eerste druk, 2013
© 2013 Floris Bijlsma

Corrector: Clara Wever
Fotograaf cover: auteur
Fotograaf auteursportret: Marcella te Nuijl

ISBN: 9789048431373
NUR: 402

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

De inhoud van dit boek kan autobiografische elementen bevatten en weerspiegelt de persoonlijke beleving van de feiten, de gebeurtenissen en verwachtingen van de auteur. De uitgever aanvaardt dan ook geen aansprakelijkheid voor schade wegens onjuistheid of onvolledigheid van de gestelde feiten, de gebeurtenissen, verwachtingen, beweringen en meningen.

IN DE
PSYCHIATRISCHE
KLINIEK
*ANEKDOTES UIT
DE GGZ*

FLORIS
BIJLSMA

Lift

In de psychiatrische kliniek komt een patiënt opgetogen terug van een gesprek met de psychiater.

In de woonkamer zegt de man tegen wie het maar horen wil: ‘Volgens de psychiater zit ik in de lift!’

Medepatiënt: ‘Ja, maar wel op weg naar beneden.’

Goed idee

In de kamer van de algemeen manager van de psychiatrische kliniek staat een papierversnipperaar. Op de bovenklep van het apparaat staat: ideeënbus.

Compliment

In een gespreksgroep voor mensen met psychische klachten vertelt Lies over haar chronische slaapproblemen. Ze is eind veertig en zo iemand die er gewoon altijd goed uitziet, ongeacht hoe ze zich voelt. Hierdoor, zegt Lies, zien mensen zelden aan haar hoe uitgeput en labiel ze eigenlijk is. De psycholoog die de gespreksgroep leidt, luistert aandachtig naar Lies en bekijkt haar nog eens goed. Hij wil haar laten blijken dat hij snapt wat zij bedoelt en iets bemoedigends en vleiends zeggen, maar weet er een rotopmerking van te maken: 'Ja, je hebt inderdaad je uiterlijk niet mee.'

Hoestje

In de psychiatrische kliniek zit een begrafenisondernemer in de woonkamer om zaken door te nemen met personeel na het overlijden van een patiënt. De arts, tegen zijn pensioen aan, verslikt zich in zijn koffie en krijgt een zware hoestbui. De begrafenisondernemer kijkt de man aan, peilt hem, en zegt dan: 'Dat is een lelijk hoestje, meneer.' Een verlekkerde blik weet de begrafenisondernemer nog maar net te onderdrukken.

Hardnekkig

In de psychiatrische kliniek legt een psychotische patiënt een verpleegkundige uit dat er met hem niets aan de hand is.

‘Jullie denken wel dat ik gek ben, maar dat is niet zo. Ik ben alleen paranormaal begaafd en telepathisch. Daardoor kan ik jullie hersenen inscannen en zien dat jullie zelf gek zijn.’

‘Maar u zei pas wel dat u zich beter voelt, stabiel. Dat komt volgens ons door het antipsychoticum dat u krijgt toegediend.’

‘Dat is onzin. Dat spul dient nergens voor. Ik voel me beter door de paracetamol die ik af en toe inneem. Daardoor heb ik minder last van hoofdpijn die ik van dat gestoorde gedoe van jullie krijg.’

Dus... juist ja.

Geheugen

In de psychiatrische kliniek is sinds enkele dagen een patiënt opgenomen bij wie niet goed duidelijk is wat er precies aan de hand is. Is hij psychotisch? Totaal uitgeput door een langdurig moeilijke tijd thuis? Gaat hij op cognitief gebied achteruit? Voordat een gerichte behandeling ingezet kan worden, moet de diagnose eerst goed duidelijk zijn. Alles wat de man zegt of doet op de afdeling, kan daarom belangrijke informatie opleveren voor het behandelteam.

De man komt naar het verpleegkantoor en zegt tegen de daar aanwezige verpleegkundige: 'Ik ben mijn geheugen kwijt. Kan je me daarmee helpen?'

De verpleegkundige is meteen alert en wil weten wat de man precies bedoelt. Ze komt bij hem staan, legt een hand op zijn schouder en kijkt – het hoofd iets opzij gekanteld – hem onderzoekend aan. 'Vertel eens wat er precies in je om gaat. Hoe komt het dat je dat denkt?'

De man haalt dan zijn mobiele telefoon uit zijn broekzak en zegt: 'Nou kijk, alle contactadressen zijn uit mijn telefoon verdwenen. Volgens mij is de geheugenchip kapot. Wat denk jij?'